

πέρατα

πέρατα, τα, ουσ. [<αρχ. πέρατα, πλ. του ουσ. πέρας], ιδίως εύχρ. στις φρ. στα *πέρατα του κόσμου* ή στα *πέρατα της γης* ή ως τα *πέρατα του κόσμου* ή ως τα *πέρατα της γης*, μέχρι την άκρη του κόσμου (της γης): «αγαπάει τόσο πολύ τα ταξίδια, που έχει φτάσει ως τα πέρατα του κόσμου». (Λαϊκό τραγούδι: **στα πέρατα του κόσμου που πηγαίνετε, τα μάτια π' αγαπώ για δε μου φέρνετε; // ως τα πέρατα του κόσμου, ως την άκρια της γης, φτάνει ο πόνος ο δικός μου, που δεν ένιωσε κανείς**).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας